

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobce: **Z. I.**, bytem X, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2012, č.j.: OAM-80/ZA-ZA06-P10-2012,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 14. 6. 2012, č.j.: OAM-80/ZA-ZA06-P10-2012, kterým žalovaný zastavil řízení podle § 25 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce písemným podáním ze dne 13. 6. 2012 vzal žádost o udělení mezinárodní ochrany zpět.

Žalobce v žalobě uvádí, že si je vědom toho, že žalovaný rozhodl na základě jeho zpětvzetí žádosti, nicméně vzhledem k tomu, že byl rodinou vyzván, aby se domů nevracel z důvodu hrozící vážné újmy, byl nucen přehodnotit dřívější rozhodnutí. Žalobce má však za to, že povinností správního orgánu bylo opatřit si dostatečné důkazy, které by odůvodňovaly možnost nebo nemožnost jeho návratu, tak aby nedošlo k porušení mezinárodních závazků. Žalobce nadále trvá na původní žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Žalovaný odmítl důvodnost podaných námitek. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany učinil žalobce dobrovolně, samostatně a nezávisle na daných okolnostech případu. Podle žalovaného nic nemůže změnit ani to, že žalobce si svůj čin po určité době rozmyslel a podal žalobu. S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Azs 388/2004 ze dne 7. 9. 2005 připomněl, že rozhodující

je jasnost a srozumitelnost vůle v okamžiku zpětvzetí jako právního úkonu, pohnutky, které k němu žadatele o mezinárodní ochranu vedly, jsou naopak irelevantní. Podle žalovaného byly v souzené věci splněny podmínky pro zastavení řízení dle zmiňovaného ustanovení a postup žalovaného nelze hodnotit jako nezákonný.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, kterým je vázán a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalobce i přestože nezpochybňuje zpětvzetí žaloby, vytýká žalovanému, že se nezabýval skutečností, zda mu v případě návratu do země původu hrozí vážná újma.

Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce v písemnosti datované dnem 13. 6. 2012 uvedl, že chce uzavřít projednávání svého případu o mezinárodní ochraně v souvislosti s nemožností sloučení rodiny. Této žádosti předcházela odpověď správního orgánu na žádost žalobce ze dne 20. 4. 2012, kde navrhl vydání víza prostřednictvím Zastupitelského úřadu ČR v Astaně jeho rodinným příslušníkům. Správní orgán sdělil žalobci, že o této žádosti nemůže rozhodnout a poučil ho, že v případě žádosti o příslušná víza je nutno, aby jeho rodinní příslušníci postupovali standardním způsobem v rámci zákona o pobytu cizinců.

Úkolem soudu v daném případě je posoudit, zda obsah podání ze dne 13. 6. 2012 mohl žalovaný posoudit jako zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Soud k tomu uvádí, že ze správního spisu nezjistil, že by na žalobce byl vyvíjen jakýkoliv nátlak anebo že byl uveden ze strany správního orgánu v omyl. Tyto skutečnosti žalobce ostatně ani netvrdil. Z toho lze dovodit, že procesní úkon učinil žalobce svobodně a vážně a nelze dospět k závěru, že by tento procesní úkon trpěl vadou, která by způsobovala jeho neplatnost.

Za situace, kdy vzal žalobce žalobu zpět, nebylo povinností správního orgánu se zabývat tím, zda nehrozí žalobci v případě návratu do země původu vážná újma. Vzhledem k tomu, že zde nejsou pochybnosti o tom, že podání ze dne 13. 6. 2012 obsahuje projev vůle žalobce, není důvodu, aby s ním žalovaný, zacházel jinak, než jak předvídá procesní právní předpis, tedy řízení zastavil dle § 25 písm. a) zákona o azylu. Tento závěr učil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 9. 2005 č.j. 3 Azs 388/2004.

Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož má nárok na náhradu nákladů řízení účastník, který měl ve věci úspěch. Žalovanému, který by měl právo na jejich náhradu, tyto nevznikly.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. listopadu 2012

JUDr. Miroslava Hrehorová v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Ivana Viterová